

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

No. 275 WET van 15 Mei 1952, houdende regelen betreffende pensioen- en spaarvoorzieningen. (Pensioen- en spaarfondsenwet.)

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, regelen vast te stellen betreffende pensioen- en spaarvoorzieningen, met name bedrijfs- en ondernemingspensioenfondsen en ondernemings-spaarfondsen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

1. Deze wet verstaat onder:

a. „pensioen”: zowel ouderdoms- als invaliditeits-, weduwe- en wezenpensioen;

b. „bedrijfspensioenfonds”: een in een bedrijfstak werkend fonds, waarin hetzij alleen ten bate van personen, die als werknemer, hetzij mede ten bate van personen, die in andere hoedanigheid in die bedrijfstak werkzaam zijn, gelden worden bijeengebracht, strekkende tot verzekering van pensioen;

c. „ondernemingspensioenfonds”: een aan een onderneming verbonden fonds, waarin ten bate van personen, die aan die onderneming verbonden zijn, gelden worden bijeengebracht, strekkende tot verzekering van pensioen;

d. „ondernemings-spaarfonds”: een aan een onderneming verbonden fonds, waarin voor personen, die aan die onderneming verbonden zijn, gelden worden bijeengespaard met het oog op een uitkering bij wijze van oudedagsverzorging;

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 49/50, 1730;

Bijl. Hand. II 50/51, 1730;

Bijl. Hand. II 51/52, 1730; Hand. II 51/52, bladz. 140—156, 218—232;

Bijl. Hand. I 51/52, 1730; Hand. I 51/52, bladz. 863—873.

e. „werkgever”: het hoofd van een onderneming of, zo deze een rechtspersoon is, die rechtspersoon zelve;

f. „werknemer”: ieder, die in dienst van een onderneming is;

g. „deelnemer”: ieder, ten bate van wie gelden in een fonds, als bedoeld onder *b*, *c* of *d*, worden bijeengebracht.

2. Voor de toepassing van deze wet wordt:

a. met een bedrijfstak gelijkgesteld een groep van instellingen, die niet, of niet alle ondernemingen zijn;

b. met een onderneming gelijkgesteld elke instelling van welke aard ook:

c. degene, die een vrij beroep uitoefent (zoals een advocaat, notaris, accountant, actuaaris), geacht een onderneming te drijven.

3. Waar in deze wet gesproken wordt van pensioenfondsen of spaarfondsen, wordt daaronder verstaan een fonds, als bedoeld in het eerste lid onder *b* en *c*, onderscheidenlijk onder *d*.

4. Een ondernemingspensioen- of spaarfonds kan aan meer dan één onderneming verbonden zijn.

5. Een bedrijfspensioenfonds kan meer dan één bedrijfstak omvatten; ook kan de werking van zodanig fonds beperkt zijn tot een deel van een bedrijfstak en een deel van het land.

6. Deze wet is niet van toepassing op pensioen- of spaarfondsen, waarvoor bij een andere wet — met uitzondering van de Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds — of bij algemene maatregel van bestuur regelingen zijn vastgesteld.

7. Indien de onderneming, waaraan een pensioenfonds of een spaarfonds verbonden is, ophoudt te bestaan, wordt dat fonds voor de toepassing van deze wet geacht zijn karakter als ondernemingspensioen- of spaarfonds niet van rechtswege te verliezen.

Artikel 2

1. Een werkgever, die aan personen, verbonden aan zijn onderneming, toezeggingen omtrent pensioen doet of vóór de inwerkingtreding van dit artikel gedaan heeft, is verplicht ter uitvoering daarvan:

a. hetzij toe te treden tot een bedrijfspensioenfonds;

b. hetzij aan de onderneming een ondernemingspensioenfonds te verbinden;

c. hetzij voorzieningen te treffen overeenkomstig het bepaalde in het vierde lid:

een en ander met inachtneming van de bepalingen van deze wet.

2. Tenzij het tegendeel uitdrukkelijk blijkt, wordt een werkgever geacht aan een persoon, als bedoeld in het vorige lid, een toezegging gedaan te hebben, indien die persoon behoort tot een groep van personen, voor wie in de onderneming een regeling betreffende pensioenen geldt.

3. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing:

a. op een toezegging, welke een werkgever doet bij of na de opzegging van de dienstbetrekking en welke betreft de uitkering van pensioen terstond na het eindigen van die dienstbetrekking;

b. op een toezegging, welke een werkgever doet aan werknemers, die voor de onderneming buiten Nederland werkzaam zijn of bestemd zijn voor dadelijke tewerkstelling buiten Nederland, behalve indien zij hun woonplaats in Nederland hebben, onderscheidenlijk behouden.

4. Voorzieningen, als bedoeld in het eerste lid, onder c, kan een werkgever treffen door:

A. verzekeringsovereenkomsten ingevolge de Ouderdomswet 1919 te sluiten;

B. verzekeringsovereenkomsten, als bedoeld in artikel 1 der Wet op het Levensverzekeringbedrijf (*Staatsblad* 1922, No. 716), te sluiten met een onderneming tot het uitoefenen van het levensverzekeringbedrijf, die in het bezit is van de verklaring, bedoeld in artikel 18 dier wet, mits deze verzekeringsovereenkomsten voldoen aan algemene eisen door Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, de Verzekeringskamer gehoord, vastgesteld;

C. er voor te zorgen, dat personen, verbonden aan zijn onderneming, daartoe door hem geheel of ten dele in staat gesteld, zelf overeenkomsten als onder A of B bedoeld sluiten

Artikel 3

Een werkgever, die voor personen, verbonden aan zijn onderneming, de gelegenheid opent of vóór de inwerkingtreding van dit artikel geopend heeft, tot sparen voor een uitkering bij wijze van oudedagsverzorging, is verplicht met het oog daarop aan de onderneming een spaarfonds te verbinden, dat beantwoordt aan de bepalingen van deze wet.

Artikel 4

1. De statuten en reglementen van een pensioenfonds of van een spaarfonds alsmede de wijzigingen daarvan behoeven de goedkeuring van Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. Van de goedkeuring wordt mededeling gedaan in de *Nederlandse Staatscourant*.

2. Alvorens op een verzoek om goedkeuring te beslissen hoort Onze Minister de Verzekeringskamer.

3. De goedkeuring wordt, behoudens in gevallen, waarin artikel 29 toepassing vindt, in elk geval geweigerd, indien bepalingen ontbreken, beantwoordende aan de voorschriften der artikelen 6 tot en met 11, 15 en 17.

4. Door de goedkeuring van de statuten en reglementen verkrijgt het fonds rechtspersoonlijkheid.

Artikel 5

Het is verboden bestuurder te zijn van een pensioenfonds of van een spaarfonds ten aanzien waarvan de goedkeuring van statuten en reglementen niet is gevraagd of is geweigerd.

Artikel 6

1. In het bestuur van een bedrijfspensioenfonds moeten de vertegenwoordigers van werkgevers- en werknemersvakverenigingen in de betrokken bedrijfstak in gelijken getale zitting hebben.

2. In het bestuur van een ondernemingspensioenfonds of van een spaarfonds moeten de vertegenwoordigers van de in het fonds deelnemende werknemers ten minste evenveel zetels bezetten als de vertegenwoordigers van de werkgever.

Artikel 7

1. In de statuten en reglementen van een pensioenfonds en van een spaarfonds worden bepalingen opgenomen betreffende:

- a. de bestemming van het fonds;
- b. het beheer van het fonds;
- c. de soorten van deelnemers;
- d. de inkomsten van het fonds;
- e. de belegging van de gelden;
- f. de aanspraken, welke de deelneming geeft;
- g. de wijze, waarop de bestuursleden worden aangewezen;

h. de wijziging van de statuten en reglementen, met name ook wat betreft wijziging van de rechten en verplichtingen der deelnemers en gewezen deelnemers in gevallen, waarin de financiële toestand van het fonds daartoe aanleiding geeft;

i. de liquidatie van het fonds, met name ook wat betreft de verplichtingen van de liquidateuren en de bestemming van de bezittingen van het fonds.

2. De statuten en reglementen van een bedrijfspensioenfonds moeten bovendien een omschrijving bevatten van de bedrijfstak of de bedrijfstakken, of het deel van de bedrijfstak en eventueel het deel van het land, waarvoor het fonds geldt.

Artikel 8

1. Degene, die ten minste een jaar en niet meer dan vijf jaren aan een pensioenfonds heeft deelgenomen, ontvangt bij het eindigen van zijn deelneming anders dan door overlijden of het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd een vergoeding voor de door hem gedane storting voor ouderdomspensioen, tenzij hij volgens de statuten en reglementen van het fonds soortgelijke aanspraken kan doen gelden als in het tweede lid bedoeld.

2. Degene, die meer dan vijf jaren aan een pensioenfonds heeft deelgenomen, verkrijgt bij het eindigen van zijn deelneming anders dan door overlijden of het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd een premievrije aanspraak op uitkeringen op de voet van de door en voor hem gedane stortingen voor ouderdomspensioen naar mate de voor pensioeningang vereiste duur der deelneming is verstreken, alsmede een naar redelijkheid vast te stellen premievrije aanspraak op weduwepensioen, indien dat is toegezegd. Hem wordt door het fondsbestuur een bewijs daarvan gegeven.

3. De statuten en reglementen van een pensioenfonds kunnen bepalen, dat een premievrije aanspraak als in het tweede lid bedoeld vervangen kan worden door de uitbetaling van een bedrag ineens bij het eindigen van de deelneming, indien de aanspraak:

- a. hetzij slechts een gering bedrag vertegenwoordigt;
- b. hetzij toekomt aan een deelneemster, die de deelneming beëindigt wegens haar huwelijk;
- c. hetzij toekomt aan een deelnemer of deelneemster, die de deelneming beëindigt wegens emigratie.

4. Degene, die ten minste een jaar en niet meer dan vijf jaren aan een spaarfonds heeft deelgenomen, ontvangt bij het eindigen van zijn deelneming een uitkering op de voet van de door hem gedane stortingen.

5. Degene, die meer dan vijf jaren aan een spaarfonds heeft deelgenomen, ontvangt bij het eindigen van zijn deelneming, of op een ander in de statuten of reglementen van het fonds aangegeven tijdstip, een uitkering op de voet van de door en voor hem gedane stortingen.

6. De statuten en reglementen van een pensioenfonds of van een spaarfonds kunnen in plaats van het in het eerste en vierde lid bedoelde tijdstip, waarop de deelneming eindigt, een later tijdstip van uitkering noemen, doch niet later dan twee jaren na het eindigen van die deelneming, noch — voor zover het een pensioenfonds betreft — later dan de pensioengerechtigde leeftijd.

Artikel 9

De voor pensioenen bestemde gelden van een pensioenfonds moeten, tenzij artikel 10 toepassing vindt, worden aangewend tot het overdragen of het herverzekeren van het uit de aangegane verplichtingen voortspruitende risico door het sluiten van na te noemen verzekeringsovereenkomsten ten behoeve van de deelnemers in het fonds:

- a. verzekeringsovereenkomsten ingevolge de Ouderdomswet 1919;
- b. overeenkomsten van pensioenverzekering en andere overeenkomsten van levensverzekering met een onderneming tot het uitoefenen van het levensverzekeringbedrijf, die in het bezit is van de

verklaring, bedoeld in artikel 18 der Wet op het Levensverzekeringbedrijf (*Staatsblad* 1922, No. 716).

Artikel 10

1. Overdracht of herv verzekering van het uit de aangegane verplichtingen voortspuitende risico behoeft bij een pensioenfonds niet plaats te hebben, indien:

1°. het fonds werkt volgens een actuariële en bedrijfstechnische nota betreffende het te voeren beleid, waarbij de financiële opzet en de grondslagen, waarop het rust, gemotiveerd omschreven zijn en waartegen de Verzekeringskamer verklaard heeft geen bezwaar te hebben;

2°. door of vanwege het bestuur van het fonds ten genoegen van de Verzekeringskamer aangetoond wordt, dat het fonds voldoende draagvlak bezit voor het zelfstandig dragen van het risico.

2. Het bestuur van een fonds, dat voldoet aan de in het vorige lid genoemde voorwaarden, legt aan de Verzekeringskamer eenmaal in de vijf jaren — of, zo deze zulks nodig acht, binnen kortere termijn — een door een actuaaris samengestelde wetenschappelijke balans en verlies- en winstrekening alsmede een actuariel verslag betreffende het fonds over en jaarlijks een door een accountant gecontroleerd verslag, waarin een volledig beeld van de financiële toestand van het fonds gegeven wordt en waaruit ten genoegen van die Kamer blijkt, dat aan het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt voldaan en dat de belangen der bij het fonds betrokken deelnemers en gewezen deelnemers voldoende gewaarborgd geacht kunnen worden.

3. Het samenstellen en het overleggen van de in het vorige lid bedoelde bescheiden dient te geschieden met inachtneming van de terzake door de Verzekeringskamer gegeven aanwijzingen.

Artikel 11

1. Het bestuur van een niet onder artikel 10 vallend pensioenfonds of van een spaarfonds legt aan de Verzekeringskamer jaarlijks een door een accountant gecontroleerd verslag over, waarin een volledig beeld van de financiële toestand van het fonds gegeven wordt en waaruit ten genoegen van die Kamer blijkt, dat aan het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt voldaan.

2. Ten aanzien van het in het vorige lid bedoelde verslag vindt het bepaalde in artikel 10, derde lid, overeenkomstige toepassing.

Artikel 12

1. Tot het samenstellen of controleren van de in de artikelen 10 en 11 bedoelde bescheiden, alsmede tot het verrichten van andere tot de normale beroepsbezigheden van actuarissen en accountants behorende werkzaamheden ten behoeve van een pensioenfonds of van een spaarfonds is tegenover de Verzekeringskamer alleen be-

voegd degene, tegen wiens aanwijzing of handhaving bij het fonds de Verzekeringskamer geen bezwaar heeft gemaakt.

2. De Verzekeringskamer kan tegen de aanwijzing of handhaving van een actuaaris of accountant slechts bezwaar maken, indien de betrokkene, naar haar oordeel, niet of niet meer de nodige waarborgen biedt, dat hij de hem toevertrouwde taak naar behoren zal vervullen. Het bezwaar wordt schriftelijk ter kennis gebracht van het betrokken fonds en van de betrokken actuaaris of accountant.

3. Tegen een door de Verzekeringskamer ingebracht bezwaar kan door het bestuur van het fonds of door de actuaaris of accountant binnen een maand na de dagtekening van de kennisgeving van het bezwaar beroep worden ingesteld bij Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. Deze doet van zijn beslissing mededeling aan het fondsbestuur, aan de Verzekeringskamer en aan de betrokken actuaaris of accountant.

Artikel 13

De bezittingen van een pensioenfonds moeten, tezamen met de te verwachten inkomsten, blijkens de in artikel 10, tweede lid, bedoelde wetenschappelijke balans toereikend zijn ter dekking van de uit de statuten en reglementen voortvloeiende pensioenverplichtingen.

Artikel 14

Belegging van de daartoe beschikbare gelden van een pensioenfonds of een spaarfonds moet op solide wijze geschieden.

Artikel 15

De bezittingen van een ondernemingspensioenfonds of een spaarfonds mogen voor ten hoogste een tiende deel bestaan uit schuldvorderingen op de werkgever of aandelen in de onderneming. Een uit rekening-courantverhouding voortspruitende schuldvordering op de werkgever blijft tot een niet hoger bedrag dan de door die werkgever jaarlijks voor pensioenen te storten gelden voor de toepassing van deze wet buiten beschouwing bij de berekening van het in de vorige volzin bedoelde een tiende gedeelte.

Artikel 16

1. Ten aanzien van een vóór de datum van afkondiging van deze wet opgericht ondernemingspensioenfonds mag gedurende een door de Verzekeringskamer te bepalen aantal jaren, een tijdvak van 25 jaren niet te boven gaande, te rekenen van de datum van inwerkingtreding van dit artikel af, van het bepaalde in de artikelen 13 en 15 worden afgeweken; zulks onder voorwaarde, dat de aanpassing aan die artikelen wordt nagestreefd volgens een door de Verzekeringskamer goedgekeurd plan.

2. Ten aanzien van een ondernemingspensioenfonds mag van het bepaalde in de artikelen 13 en 15 worden afgeweken, voor zover de

werkgever nieuwe financiële verplichtingen boven de dan reeds bestaande op zich genomen heeft; zulks onder voorwaarde, dat de aanpassing aan die artikelen wordt nagestreefd volgens een door de Verzekeringskamer goedgekeurd plan. Hetzelfde geldt met betrekking tot een na de datum van afkondiging van deze wet opgericht ondernemingspensioenfonds, voor zover betreft financiële verplichtingen van de werkgever, welke verband houden met het toekennen van aanspraken op pensioen over reeds verstreken dienstjaren.

Artikel 17

1. Het bestuur van een bedrijfspensioenfonds zorgt, dat de belanghebbenden op gemakkelijke wijze van de geldende statuten en reglementen van het fonds kunnen kennis nemen.

2. Het bestuur van een ondernemingspensioenfonds of van een spaarfonds zorgt, dat de belanghebbenden in het bezit gesteld worden van een exemplaar van de geldende statuten en reglementen van het fonds.

Artikel 18

Ieder der bestuurders van een pensioenfonds of van een spaarfonds is verplicht te zorgen, dat het bepaalde bij of krachtens deze wet alsmede de bepalingen van de statuten en reglementen van het fonds worden nageleefd en dat, voor zover het een pensioenfonds betreft en artikel 10 toepassing vindt, het beleid van dat fonds gevoerd wordt overeenkomstig de in het eerste lid van dat artikel, onder 1e, bedoelde actuariële en bedrijfstechnische nota.

Artikel 19

Ieder der bestuurders en ieder lid van het personeel van een pensioenfonds of van een spaarfonds is verplicht aan de Verzekeringskamer terzake de inlichtingen te verstrekken, welke deze verlangt.

Artikel 20

1. Het bestuur van een pensioen- of spaarfonds is verplicht zich bij Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid aan te melden met gebruikmaking van een door die Minister vast te stellen aanmeldingsformulier onder inzending van twee exemplaren van de statuten en reglementen van het fonds

a. voor zover het betreft een vóór het tijdstip van de inwerking-treding van dit artikel opgericht fonds binnen drie maanden na dat tijdstip;

b. voor zover het betreft alle andere fondsen binnen drie maanden na de oprichting ervan.

2. Een werkgever als bedoeld in het eerste lid van artikel 2, die ter uitvoering van gedane toezeggingen omtrent pensioen niet is toegetreden tot een bedrijfspensioenfonds, noch aan zijn onderneming

een ondernemingspensioenfonds heeft verbonden, is verplicht zich bij Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid aan te melden met gebruikmaking van een door die Minister vast te stellen aanmeldingsformulier

a. voor zover het betreft toezeggingen omtrent pensioen gedaan vóór het tijdstip van de inwerkingtreding van dit artikel binnen drie maanden na dat tijdstip;

b. voor zover het betreft toezeggingen omtrent pensioen gedaan na het onder *a* bedoelde tijdstip binnen drie maanden na het doen van de toezegging, met dien verstande dat met één aanmelding kan worden volstaan, indien de toezeggingen omtrent pensioen aan meer dan één werknemer in de onderneming zijn of worden gedaan.

Artikel 21

1. De Verzekeringskamer is, ter bevordering van een goede vervulling van de haar bij of krachtens deze wet opgelegde taken, bevoegd getuigen en deskundigen op te roepen; deze personen zijn verplicht op die oproep te verschijnen.

2. De in het vorige lid bedoelde oproeping geschiedt op de wijze, door de Verzekeringskamer te bepalen.

3. De oproeping door middel van dagvaarding geschiedt door een deurwaarder of dienaar der openbare macht op de wijze, voorgeschreven bij de artikelen 586 en 587 van het Wetboek van Strafvordering. De termijn van dagvaarding bedraagt ten minste drie vrije dagen.

4. Indien een getuige of deskundige niet op de dagvaarding verschijnt, kan de Verzekeringskamer daarvan procesverbaal opmaken. Zij kan hem andermaal doen dagvaarden en daarbij een bevel tot medebrenging voegen.

5. Tot het uitbrengen van een dagvaarding en tot de tenuitvoerlegging van een bevel tot medebrenging verleent het openbaar ministerie desgevorderd zijn tussenkomst.

6. De getuigen zijn verplicht getuigenis af te leggen, de deskundigen om de van hen gevorderde diensten te bewijzen.

7. De Verzekeringskamer is bevoegd de getuige of deskundige, mits deze de leeftijd van vijftien jaren vervuld heeft, de eed af te nemen; de getuige legt de eed af, dat hij de gehele waarheid en niets dan de waarheid zal zeggen, de deskundige, dat hij zijn taak naar zijn geweten zal vervullen.

8. Tot het afnemen van verhoren van getuigen en deskundigen houdt de Verzekeringskamer zitting ter plaatse, door haar naar gelang van de omstandigheden te bepalen. Zij kan aan een of meer van haar leden opdragen een getuige of deskundige te gaan horen.

9. Aan getuigen en deskundigen wordt op hun verlangen door de voorzitter vergoeding toegeschat op de voet van het tarief, vastgesteld ingevolge artikel 57, eerste lid, der Beroepswet.

10. De kosten van de verrichtingen van deurwaarders worden berekend op de voet van het tarief van gerechtskosten in strafzaken.

Artikel 22

1. De Verzekeringskamer is bevoegd inzage te nemen of door personen, door haar bij uitdrukkelijke en bijzondere volmacht aangewezen, te doen nemen van de boeken en bescheiden van een fonds, waarop deze wet van toepassing is; gelijke bevoegdheid heeft de Verzekeringskamer — bij toepassing van artikel 2, vierde lid — ten aanzien van de boeken en bescheiden van een werkgever, voor zover deze op de aldaar bedoelde verzekeringsovereenkomsten betrekking hebben.

2. Hij, die de boeken of bescheiden onder zich heeft, is desgevoerd verplicht deze daartoe open te leggen.

3. De daartoe door de Verzekeringskamer gemachtigde personen hebben te allen tijde toegang tot de plaatsen, waar de boeken en bescheiden zich bevinden of vermoed worden zich te bevinden.

4. Wordt hun de toegang geweigerd, ook na vertoon van hun machtiging, dan verschaffen zij zich die desnoods met inroeping van de sterke arm.

5. Is de plaats tevens een woning of alleen door een woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen de wil van de bewoner niet binnen dan op schriftelijke last van Onze Minister van Justitie, welke last bij het binnentreden wordt vermeld.

6. Van het binnentreden wordt door hen procesverbaal opgemaakt, dat binnen tweemaal vier en twintig uur aan degene, wiens woning is binnentreden, in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 23

1. Indien de gang van zaken bij een fonds, waarop deze wet van toepassing is, de Verzekeringskamer, hetzij in zijn geheel, hetzij op bepaalde onderdelen, onbevredigend voorkomt, brengt zij haar opmerkingen daarover ter kennis van het fondsbestuur.

2. De Verzekeringskamer kan, indien het fondsbestuur in gebreke blijft aan deze opmerkingen gevolg te geven, tot openbaarmaking van haar opmerkingen in de pers, of anderszins, op kosten van het fonds overgaan.

3. Voordat de Verzekeringskamer tot openbaarmaking van haar opmerkingen overgaat, geeft zij van haar besluit daartoe bij aangezekend schrijven kennis aan het fondsbestuur, hetwelk binnen een maand na ontvangst van de kennisgeving tegen dat besluit bij Ons in beroep kan komen door middel van een gemotiveerd beroepschrift, waarvan gelijktijdig een afschrift aan de Verzekeringskamer wordt toegezonden. Na ontvangst van dat afschrift wordt de openbaarmaking hangende het beroep opgeschort.

4. Op het in het vorige lid bedoelde beroep wordt door Ons beslist, de Raad van State, afdeling voor de geschillen van bestuur, gehoord, bij een met redenen omkleed besluit. In afwijking van artikel 38 der wet van 21 December 1861 (*Staatsblad* No. 129), houdende regeling der samenstelling en bevoegdheid van de Raad

van State, zoals deze laatstelijk is gewijzigd, geschiedt het uitbrengen van het daarbedoelde verslag en het toelichten hunner belangen door de belanghebbenden in een gesloten vergadering van genoemde afdeling. Onze beslissing wordt, zo zij inhoudt, dat de opmerkingen der Verzekeringskamer niet zullen worden gepubliceerd, niet openbaar gemaakt, doch uitsluitend medegedeeld aan het fondsbestuur, aan de Verzekeringskamer en aan de Raad van State. Artikel 40 der bovengenoemde wet vindt in dat geval geen toepassing. In afwijking van artikel 41 dier wet, wordt van zodanige beslissing geen voorlezing gedaan in een openbare vergadering der meer genoemde afdeling.

Artikel 24

Telkenjare brengt de Verzekeringskamer aan Ons verslag uit omtrent haar bevindingen betreffende de toepassing van deze wet.

Artikel 25

1. Ten opzichte van de toetreding van een gehuwde vrouw tot een pensioen- of spaarfonds, alsmede ten opzichte van handelingen, door een gehuwde vrouw als deelneemster of gewezen deelneemster in een pensioen- of spaarfonds verricht, veronderstelt de wet, dat zij de bewilliging van haar man heeft bekomen.

2. Zij kan diensvolgens alle handelingen, als in het vorige lid bedoeld — het betalen van de pensioenpremie, het in ontvangst nemen van het pensioen, het geven van kwijting en het verschijnen in rechte daaronder begrepen — zonder bijstand van haar man verrichten.

3. Zij is gerechtigd over hetgeen zij als deelneemster of gewezen deelneemster in een pensioen- of spaarfonds ontvangen of te vorderen heeft, te beschikken.

4. Een minderjarige is bekwaam als deelnemer toe te treden tot een pensioen- of spaarfonds, zelfs zonder daartoe door zijn wettelijke vertegenwoordiger te zijn gemachtigd. De minderjarige staat in alles, wat betrekking heeft op het deelnemer zijn in een pensioen- of spaarfonds met een meerderjarige gelijk. Echter kan hij niet in rechte verschijnen zonder bijstand van zijn wettelijke vertegenwoordiger, behalve wanneer het aan de rechter is gebleken, dat de wettelijke vertegenwoordiger niet bij machte is zich te verklaren.

Artikel 26

De pensioenfondsen en spaarfondsen zijn verplicht tot vergoeding van de kosten, welke aan de uitvoering van deze wet verbonden zijn. Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid stelt hiervoor nadere regelen vast.

Artikel 27

Voor de uitvoering van de taken, bij of krachtens deze wet alsmede bij of krachtens de Wet betreffende verplichte deelneming in een

bedrijfspensioenfonds aan de Verzekeringskamer opgelegd, kunnen Onze Ministers van Justitie en van Sociale Zaken en Volksgezondheid bij gemeenschappelijke beschikking telkens voor een bepaalde tijd aan die Kamer personen toevoegen, die deskundig zijn op sociaal-economisch gebied. Zodanige personen maken overigens geen deel uit van de Verzekeringskamer. Terzake van hun taak en de daarvoor eventueel toe te kennen vergoeding kunnen door Onze genoemde Ministers regelen worden vastgesteld.

Artikel 28

Wij behouden Ons voor, bij algemene maatregel van bestuur, de Sociaal Economische Raad en de Verzekeringskamer gehoord, nadere regelen tot uitvoering van deze wet te geven.

Artikel 29

Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid kan, de Verzekeringskamer gehoord, in bijzondere gevallen voorwaardelijk of onvoorwaardelijk en al of niet voor een bepaalde tijd van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2, 3, 6 tot en met 11, 13, 15, 17, 19 en 28 vrijstelling verlenen, indien hij van oordeel is, dat de belangen der betrokken deelnemers en gewezen deelnemers voldoende gewaarborgd zijn.

Artikel 30

1. Overtreding van het bepaalde bij de artikelen 2, eerste lid, 3, 5, 18, 19, 20 en 22, tweede lid, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

2. Met dezelfde straf wordt gestraft overtreding van voorschriften, krachtens deze wet bij algemene maatregel van bestuur gegeven, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin dezer wet aangeduid.

3. Indien een bij deze wet strafbaar gesteld feit begaan wordt door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolgning ingesteld en de straf uitgesproken tegen hem, die tot het feit opdracht gaf of die de feitelijke leiding had bij het verboden handelen of nalaten.

4. De bij deze wet strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen, met uitzondering van die omschreven in artikel 31, welke als misdrijven worden beschouwd.

Artikel 31

1. Het is een ieder verboden, hetgeen hem in zijn ambt, betrekking of hoedanigheid ten gevolge van de uitvoering of toepassing dezer wet nopens aangelegenheden van fondsen, waarop deze wet van toepassing is, blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan dat ambt, die betrekking of die hoedanigheid met zich brengt.

2. Hij die de geheimhouding, opgelegd in het eerste lid, opzettelijk schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zes honderd gulden.

3. Hij aan wiens schuld schending van de geheimhouding, opgelegd in het eerste lid, te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

4. Geen vervolging wordt ingesteld, dan op klachte van hem te wiens aanzien de geheimhouding geschonden is.

Artikel 32

1. Beslag op pensioen, voor zover niet bij of krachtens een andere wet anders geregeld, is, indien het pensioen niet meer bedraagt dan vijf en twintig gulden per week of dan honderd tien gulden per maand, niet toegelaten. Is het pensioen hoger dan vijf en twintig gulden per week of dan honderd tien gulden per maand, dan is ten aanzien van dit bedrag beslag evenmin mogelijk doch is op het meerdere beslag voor een vijfde deel toegelaten. Generlei beperking geldt, indien het beslag dient tot verhaal van onderhoud, waarop de beslaglegger volgens de wet aanspraak heeft.

2. Overdracht, inpandgeving of elke andere handeling, waardoor de deelnemer of gewezen deelnemer enig recht op zijn pensioen aan een derde toekent, is slechts in zover geldig als een beslag op zijn pensioen geldig zou zijn.

3. Volmacht tot invordering van het pensioen, onder welke vorm of welke benaming ook verleend, is steeds herroepelijk.

4. Elk beding, strijdig met het bepaalde in een der voorgaande leden, is nietig.

Artikel 33

Burgerlijke rechtsvorderingen ter zake van deelneming in en uitkering uit een fonds, waarop deze wet van toepassing is, worden geacht betrekkelijk te zijn tot een arbeidsovereenkomst.

Artikel 34

Inlichtingen uit de bevolkings- en verblijfregisters en inlichtingen en uittreksels uit de registers van de burgerlijke stand, welke met het oog op deelneming in of uitkering uit een fonds, waarop deze wet van toepassing is, ten behoeve van deelnemers en gewezen deelnemers van een zodanig fonds worden gevraagd, zijn vrij van leges.

Artikel 35

Artikel 6, onder c, der Wet op het Levensverzekeringbedrijf (*Staatsblad* 1922, No. 716) wordt gelezen als volgt:

c. fondsen, waarop de Pensioen- en spaarfondsenwet van toepassing is, met uitzondering evenwel van bedrijfspensioenfondsen, die de mogelijkheid bieden om overeenkomsten van levensverzekering te sluiten voor personen, die niet als werknemer in de desbetreffende

bedrijfstak werkzaam zijn en die niet tevens ingevolge artikel 3 der Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds tot deelneming in het fonds verplicht zijn.

Artikel 36

Artikel 1637s, tweede lid, onder 1°, van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen als volgt:

1°. het beding, waarbij de arbeider zich verbindt:

a. deel te nemen in een fonds, waarop de Pensioen- en spaarfondsenwet van toepassing is en ten aanzien waarvan aan de voorschriften dier wet voldaan wordt;

b. bij te dragen tot de premiebetaling voor een levensverzekering overeenkomstig de voorschriften dienaangaande door de Pensioen- en spaarfondsenwet gesteld;

c. deel te nemen in enig ander fonds dan onder a bedoeld, mits dat fonds voldoet aan de voorwaarden, bij algemene maatregel van bestuur gesteld.

Artikel 37

1. Aan artikel 1 van de Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

„3. Een bedrijfspensioenfonds kan meer dan één bedrijfstak omvatten.”

2. In artikel 3, eerste, vierde en vijfde lid, in artikel 5, eerste en derde lid, en in artikel 12 van de Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds wordt in plaats van „Stichting van de Arbeid” gelezen: „Sociaal-Economische Raad”.

3. Artikel 17, eerste lid, van de Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds wordt gelezen:

„1. Overtreding van het bepaalde bij de artikelen 3, tweede lid, en 10 wordt gestraft met geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.”

Artikel 38

Deze wet kan worden aangehaald onder de titel Pensioen- en spaarfondsenwet.

Artikel 39

1. Door Ons wordt bepaald, op welk tijdstip, of op welke tijdstippen onderscheidenlijk, de bepalingen van deze wet in werking treden.

2. Zodanig tijdstip kan met betrekking tot verschillende categorieën van pensioenfonds en spaarfonds verschillend worden gesteld.

3. Ten aanzien van pensioenfonds en spaarfonds, welke reeds bestaan op de datum van afkondiging van deze wet, treedt artikel 30 niet in werking vóór 1 Januari 1953.

4. Op het tijdstip, waarop in werking treden de artikelen 10, 18, 19, 23, 26, 27, 35 en 36, vervallen onderscheidenlijk de artikelen 8,

eerste lid, 10, 8, derde lid, 11, 12, 14, 13, onder *a*, en 13, onder *b*, van de Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 15 Mei 1952.

JULIANA.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

A. M. JOEKES.

De Minister van Justitie,

H. MULDERIJE.

Uitgegeven de eerste December 1952.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.